

4. Ar siekdamas nustatyti, ar pagrindinis apeliančių sandorių tikslas buvo įgyti mokestinį pranašumą, nacionalinis teismas turėtų prieš pardavimą sudarytus sandorius (kurie, kaip konstatuota, sudaryti tik dėl mokestinių priežasčių) nagrinėti atskirai, ar turi būti nagrinėjamas visų apeliančių sandorių tikslas?
5. Ar PVM įstatymo 4 straipsnio 9 dalis laikytina nacionalinės teisės nuostata, kuria įgyvendinama Šeštoji direktyva ⁽¹⁾, nepaisant to, kad ta nuostata nesuderinama su Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata, kurią tinkamai taikant apeliantai nekilnojamojo turto tiekimo prieš pirmą panaudojimą tikslais būtų laikomi apmokestinamaisiais asmenimis, neatsižvelgiant į tai, kad buvo ankstesnis perdavimas, apmokestinamas PVM?
6. Jeigu 4 straipsnio 9 dalis nesuderinama su Šeštąja direktyva, ar apeliantai, remdamiesi ta nuostata, piktnaudžiaavo teisėmis, pažeisdami Teisingumo Teismo sprendimu *Halifax* įtvirtintus principus?
7. Arba, jeigu 4 straipsnio 9 dalis nesuderinama su Šeštąja direktyva, ar apeliantai įgijo mokestinį pranašumą, prieštaraujantį direktyvos ir (arba) 4 straipsnio tikslui?
8. Net jeigu būtų nuspręsta, kad 4 straipsnio 9 dalimi nėra įgyvendinama Šeštoji direktyva, ar Teisingumo Teismo sprendimu *Halifax* įtvirtintas kovos su piktnaudžiavimu teisėmis principas vis dėlto taikomas nagrinėjamiems sandoriams, remiantis Sprendime *Halifax* Teisingumo Teismo nustatytais kriterijais?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

2016 m. gegužės 12 d. *Schenker Ltd* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-265/12, *Schenker Ltd*/Europos Komisija

(Byla C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Schenker Ltd*, atstovaujama advokatų F. Montag, F. Hoseinian, M. Eisenbarth

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-265/12, *Schenker Ltd*/Europos Komisija
- panaikinti 2012 m. kovo 28 d. Komisijos sprendimo byloje COMP/39462 – Krovinių ekspedijavimas (toliau – ginčijamas sprendimas) 1 straipsnio 1 dalies a punktą arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
- panaikinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas naudas arba jas sumažinti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė nurodo šiuos apeliacinio skundo pagrindus:

1. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad Komisija galėjo remtis *Deutsche Post* prašymu atleisti nuo baudos, kad dvigubo atstovavimo draudimo principas nebuvo pažeistas ir kad Komisija neprivalėjo nagrinėti šio principo galimo pažeidimo.
2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad Reglamento Nr. 141/62 ⁽¹⁾ 1 straipsnis netaikomas „naujai Jungtinės Karalystės eksporto sistemai“.
3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad „nauja Jungtinės Karalystės eksporto sistema“ galėjo labai paveikti prekybą tarp valstybių narių, nepaisant aplinkybės, kad ši sistema apėmė tik antkainį už sandėliavimo paslaugas, susijusias su ekspedicija iš Jungtinės Karalystės į kitas EEE nepriklausančias šalis.
4. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprenddamas, kad nereikia *The Brink's Company* pripažinti solidariai su apeliantė (kaip *BAX Global Ltd. (UK)* teisių perėmėja) atsakinga už elgesį, susijusį su „nauja Jungtinės Karalystės eksporto sistema“, konstatavo, kad Komisija nepažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, gero administravimo principo ir pareigos motyvuoti, numatytos SESV 296 straipsnyje.
5. Bendrasis Teismas konstatuodamas, kad Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23 straipsnio bei proporcingumo ir baudos atitikties pažeidimui principų, padarė teisės klaidą, nes iškraipė ginčijamo sprendimo turinį, viršijo jam pagal SESV 264 straipsnį suteiktus įgaliojimus ir neatliko palyginimo, kurį reikia atlikti taikant proporcingumo principą.
6. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą patvirtindamas Komisijos pagal 2006 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo ⁽³⁾ taikytą baudos sumažinimą, ir iškraipė ginčijamo sprendimo turinį.

⁽¹⁾ EEB: Tarybos reglamentas Nr. 141, pagal kurį transporto sektoriui netaikomas Tarybos reglamentas Nr. 17 (OL 124, p. 2751).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

⁽³⁾ Komisijos Pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių bylose (OL C 298, p. 17).

2016 m. gegužės 12 d. Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-267/12, Deutsche Bahn AG ir kt./Europos Komisija

(Byla C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd, atstovaujamos advokatų F. Montag, F. Hoseinian, M. Eisenbarth

Kita proceso šalis: Europos Komisija